Dosarul nr. 3-58/2026
/2-26003565-12-3-14012026/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

09 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Cristina Panfil, specializat în materia contenciosului administrativ,

examinând, în procedură scrisă, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL „Prodiafarm” împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

La data de 14 ianuarie 2026, SRL „Prodiafarm” s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea poziției sale, a indicat că, SRL ”Prodiafarm” este titulara Licenței Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023, valabila pînă la 17.12.2028, pentru genul de activitate în domeniul farmaceutic.

La 01.12.2025, SRL "Prodiafarm" a depus Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale o cerere (nr. C493382/2025) de reperfectare în vederea includerii subdiviziunii amplasate în municipiul Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc B în licență și eliberarea copiei autorizate.

Cererea a fost depusă prin intermediul sistemului electronic de gestionare a actelor permisive, fiind însoțită de actele doveditoare cerute de lege pentru procedura de reperfectare.

Prin Decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.RC-523 din 02.12.2025, cererea a fost respinsă.

Din conținutul actului administrativ rezultă că soluția de refuz derivă din prezumția nerespectării normelor de extindere a întreprinderilor farmaceutice prevăzute la art. 19 din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25.05.1993, ce edifică criterii demografice și geografice la înființarea noilor farmacii.

Considerând actul administrativ ilegal, netemeinic și disproporționat a fost declanșată procedura de soluționare prejudiciata, pîrîta fiind sesizată cu o cerere prealabilă pentru anularea actului și admiterea solicitării.

La data de 12.01.2026, pîrîta a emis decizia nr.Rg02-000064. Din cuprinsul notei reiese că dosarul a fost examinat drept solicitare de înființare a unei unități farmaceutice noi, iar la evaluarea cererii s-au aplicat normativele prevăzute de Legea nr.1456 din 25.05.1993. S-a pretins nerespectarea indicatorilor prevăzuți de art.19 alin.(4) și (5), întrucît, noua adresa nu face față criteriului demografic și de distanță. În considerarea acestor motive, cererea prealabilă a fost respinsă, iar Decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.RC-523 din 02.12.2025, menținută.

Potrivit Legii nr. 845-XП din 03.01.1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, întreprinderea este obligată să obțină licențe pentru genurile de activitate care se desfășoară în bază de licență.

Activitatea de licențiere în domeniul farmaceutic este consacrată de Legea nr.160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și Legea nr.1456 din 25.05.1993 cu privire la activitate farmaceutică. Conform Legii nr.160 din 22.07.2011, activitatea farmaceutică desfășurată de întreprinderile și/sau instituțiile farmaceutice, reprezintă un gen de activitate supus licențierii de care Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Potrivit art.127 din Legea nr.160 din 30.07.2011, pentru fiecare filială sau subdiviziune separată a titularului de licență la care va fi efectuată activitatea în baza licenței obținute, titularului de licență i se eliberează copii autorizate de pe aceasta și care confirmă dreptul filialei sau al subdiviziunii separate de a desfășura activități în baza licenței obținute. Corespunzător, în cazul care titularul intenționează să desfășoare activități autorizate în alte locații decât cele incluse în licență, el este obligat să depună autorității o cerere de reperfectare pentru includerea acestor subdiviziuni în anexa la licență.

Articolul 142 din Legea nr.l456-XII din 25.05.1993, prevede că pentru obținerea sau prelungirea licenței solicitantul depune la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cererea în care se indică datele cerute de Lege, inclusiv asumarea pe propria răspundere a responsabilității de respectare a condițiilor de licențiere și autenticitate a documentelor, precum și actele menționate la art 142 alin.(1) lit. (b)-(e).

În strictă corespundere cu aceste rigori, reclamanta a depus cererea de reperfectare a licenței. La sesizare, au fost anexate documentele cerute, inclusiv dovada regimului juridic a spațiului filialei și drepturile deținute asupra lui (art.142 alin.(1), lit."b"), copia ordinului de angajare a conducătorului filialei farmaceutice (art.142 alin.(1), lit."e"), copia diplomei de absolvire în domeniul farmaceutic și atestatul de calificare (art.142 alin.(1), lit."c"), copia certificatului de perfecționare continuă a cunoștințelor (art. 142 alin. (1), lit. "d").

În condițiile în care Legea nr.1456-XII din 25.05.1993 stabilește exact documentele ce urmează a fi prezentate întru obținerea/reperfectarea licenței, iar potentul se conformează cerințelor, solicitarea titularului se află la adăpostul legalității, iar siguranța admiterii cererii în acord cu rigorile prescrise devine indubitabilă.

Legea nr.160 din 22.07.2011 statornicește prin art.126, prioritatea reglementărilor speciale, indicînd că licența se acordă, se prelungește, se suspendă și se retrage în conformitate cu procedurile generale, cu excepția prevederilor specifice stabilite de legile care reglementează

activitatea licențiată. La caz, Legea nr. 1456-XII din 25.05.1993, menționează la art.142 alin. (4) că autoritatea de licențiere poate respinge eliberarea licenței doar dacă potrivit art.142 alin.(2) și (3), Agenția Națională pentru Sănătate Publică și Comitetului permanent de control asupra drogurilor refuză eliberarea autorizațiilor/avizelor conexe procedurii. Alte temeiuri de refuz în admiterea cererii de eliberare/reperfectare a licenței în domeniul farmaceutic nu sînt prevăzute.

Din perspectiva comentată, nu atestă nici un argument care ar arăta existența unui refuz din partea entității la eliberarea autorizației. Susține însă, că asemenea refuz nici nu putea fi emis, or odată cu cererea de reperfectare, reclamanta a depus și dovada deținerii avizului sanitar eliberat de Agenția Națională pentru Sănătate Publică care indică la corespunderea subdiviziunii (filialei) cu cerințele stabilite în domeniu.

Cu termeni similari, art.6 alin.(8) din Legea nr.160 din 22.07.2011, prevede dreptul autorității emitente la refuz numai cu o justificare corespunzătoare (..) și doar în cazul în care solicitantul nu întrunește condițiile specificate în lege sau, după caz, nu demonstrează întrunirea acestor condiții în decursul suspendării termenului de examinare. Consecutiv, art.7 alin.(7) din Legea precizată, susține că respingerea cererii de reperfectare se poate întemeia doar pentru lipsa informației despre solicitant.

Prin urmare, odată ce reclamanta la depunerea cererii a îndeplinit dispozițiile legale, administrînd actele necesare pentru includerea în licență a adresei noi a filialei farmaceutice și nu se atestă dubii cu privire la identitate și/sau date neveridice, aceasta a dobîndit un drept legitim pentru satisfacerea cererii, iar orice refuz derivat din alte temeiuri decît cele imperative, devine ilegal.

De altfel, Codul Administrativ impune prin art.21 la respectarea legalității în exercițiul atribuțiilor. Orice deviere de la legalitatea formală și/sau materială, duce la desființarea actului administrativ.

De asemenea, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a reținut în fundamentarea refuzului, dispozițiile art. 19 aliniatele (4) și (5) din Legea nr.1456-XII din 25.05.1993. în concluziile sale, pîrîta a relatat că reclamanta a admis prin cererea de reperfectare, nerespectarea criteriilor de distanță și număr al populației, potrivit cărora farmacia (filiala) nou-fondată va fi amplasată la o distanță de cel puțin 250 de metri (cale accesibilă) de la farmacia (filiala) existentă și 500 metri (cale accesibilă) de la farmacia existentă cu funcție de preparare a medicamentelor, ținînd cont de normativele demografice de 3000-4000 locuitori pentru o farmacie în municipii, orașe, centre raionale, confirmate de autoritatea publică locală.

În ce mod autoritatea de licențiere a conchis nesocotirea acestei norme, este neclar. Totuși dacă s-ar fi uzat de obligația prescrisă la art. 22 din Codul Administrativ, care presupune cercetarea din oficiu, actul administrativ ar trebui să reflecte în motivare împrejurările și probele cercetate, ceea ce nu s-a făcut.

Legea nr.1456-XII din 25.05.1993 nu stabilește modul în care se atestă amplasarea și asigurarea căii de acces către farmacia înființată, autoritatea competentă desemnată pentru perfectarea schemei de acces, condițiile minime ce urmează a fi întrunite pentru asigurarea parcursului și delimitarea traseelor, modalitatea în care proiectul sau schița se supune verificării

de către autoritatea de licențiere și după caz cerințele de perfectare. Lipsa unui mecanism capabil sa înlăture orice dubii cu privire la controlul îndeplinirii cerințelor nu pot fi puse în seama solicitantului, de obligația statului fiind asigurarea mijloacelor de aplicare, astfel încît să nu fie admisă o ingerință disproporționată în drepturile petentului.

În continuare, art.19 alin.(5) din Legea nr. 1456-XII din 25.05.1993, stabilește că normativul demografic se consideră confirmat dacă autoritatea publică locală din teritoriul unde se înființează farmacia, eliberează o adeverință ce confirmă numărul de locuitori. Observă că, Legea nu specifică nici sfera de acoperire sectorială a locuitorilor, densitatea acestora pentru un sector în sensul persoanelor deservite, teritoriul din care se calculează numărul, actualizarea datelor numărului de locuitori și raportarea acestor date la momentul depunerii cererii, autoritatea competentă pentru actualizarea evidenței și colectarea acestor informații în teritoriu, periodicitatea actualizărilor, interacțiunea datelor statistice furnizate și corelarea acestor informații cu momentul introducerii cererii, precum și nici alte informații accesibile privind procesele demografice, inclusiv circulația populației într-un anumit teritoriu. Din aceste considerente, norma comentată comportă un caracter ambiguu, de natura să disemineze neclaritate, imprecizie și imprevizibilitate, iar această incertitudine nu poate justifica în defavoarea titularului un refuz, întrucît determină insecuritate juridică.

Astfel, prezumția precum că reclamanta nu ar fi întrunit condițiile aferente numărului de locuitori devine incorectă, or indiferent de abordare, lipsa unor trimiteri la documente accesate/procesate și/sau proceduri demarate/verificate în procesul de licențiere, este de natură să desființeze orice refuz care nu are la bază un temei legal sau im probatoriu analizat.

Neclaritățile și insecuritatea juridică generată de prevederile art.19 aliniatele (4) și (5) din Legea nr.1456-XII din 25.05.1993, în mod evident intră în cîmpul de reglementare a Constituției Republicii Moldova, dezvoltat prin jurisprudența Curții Constituționale, care prin Hotărîrea nr. 2 din 30.01.2018 a reafirmat că exigențele statului de drept presupun inter alia asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, §41). Potrivit acesteia, principiul legalității și al certitudinii juridice, garantat de altfel și prin Codul Administrativ, obligă statul să edicteze într-o manieră clară și previzibilă normele adoptate. In speța, conduita asumată de pîrîtă cu trimitere la art.19 alin.(4) și (5) din Legea nr.l456-XII din 25.05.1993, pune serioase semne de întrebare cu privire Ia securitatea raporturilor juridice în raport cu temeiurile refuzului, întrucît echivalează cu încălcarea principiului legalității

Similar, în jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului s-a stabilit că principiul securității raporturilor juridice decurge implicit din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților fundamentale și constituie unul dintre principiile statului de drept, Curtea Europeană a statuat că, odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabile pentru a evita pe cît este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestor soluții. Prin urmare, respectarea actelor emise este o obligație fundamentală într-un stat de drept, iar orice acțiune a autorităților publice trebuie să fie subsumată acestui obiectiv, or autoritățile

statului nu pot institui prin lipsa unui act oficial sau normative previzibile și accesibile, bariere capabile să îngrădească drepturile în domeniul farmaceutic și implicit în vederea dezvoltării antreprenorialului supus licențierii.

Din perspectiva guvernării drepturilor și libertăților fundamentale, accesul liber la justiție este un principiu complex, cuprinzînd și dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești împotriva actelor care violează drepturile legitime ale persoanelor. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, accesul la justiție semnifică nu doar posibilitatea juridică efectivă de a exercita accesul la jurisdicție, ci și dreptul de a beneficia de o restabilire efectivă a violărilor prin executarea hotărîrii. De asemenea, o licență constituie un bun în sensul articolului 1 din Primul Protocol adițional la CEDO în funcție de faptul dacă deținătorul licenței are o "speranță rezonabilă și legitimă în privința valabilității în timp a licenței și a posibilității de a continua să obțină beneficii din exercitarea unei activități în baza acestei licențe". Potrivit jurisprudenței instanței europene, violarea drepturilor generate de o licență (crearea și dezvoltarea unei afaceri), constituie o interferență în dreptul de a se bucura de proprietate, care este garantat de articolul 1 din Primul Protocol (Pudas v. Suedia, hotărîrea din 27.10.1987, Tre Tractores Aktiebolag v. Suedia, hotărîrea din 07.07.1989, Rosenzweig and Bonded Warehouses Ltd. v. Polonia, hotărîrea din 28.07.2005, Bhner SA v. Moldova, hotărîrea din 10.07.2007).

Astfel, refuzul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în reperfectarea unei licențe, bazat pe norme contrare criteriilor de calitate, constituie o violare a dreptului de proprietate, or S.R.L. "Prodiafarm" depunînd cererea în corespundere cu cerințele legislației în vigoare, a materializat "o speranță legitimă și rezonabilă" cu privire la caracterul cererii depuse, posibilității obținerii avantajelor din activitatea filialei revendicate pentru exercițiul activității, iar refuzul autorității nu poate fi altfel calificat decît o "ingerință neprevăzută de Lege" dreptului de proprietate.

Prin urmare, reclamantul solicită anularea deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.RC-523 din 02.12.2025 privind respingerea cererii S.R.L. „Prodiafarm” de a include în licența de activitate Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023, subdiviziunea amplasată în mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc. b și Decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile și comunicată prin adresa nr.Rg02-000064 din 12.01.2026 prin care cererea a fost respinsă și obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să reperfecteze Licența de activitate a S.R.L. "Prodiafarm" Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023 și să includă subdiviziunea (filiala) amplasată în mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc, b în licență cu eliberarea copiei autorizate.

La data de 20 ianuarie 2026, din partea autorității publice pârâte Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a parvenit referința pe marginea acțiunii, prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d.166-168)

În motivarea poziției, a indicat că, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este autoritatea administrativă centrală, din subordinea Ministerului Sănătății, cu statut de persoană juridică, competentă în domeniul medicamentelor, dispozitivelor medicale și activității

farmaceutice, care exercită controlul de stat și supravegherea activității farmaceutice a persoanelor fizice și persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate”, în conformitate cu Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, la art. 91 alin. (1).

Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale notează că, Misiunea Agenției constă în implementarea politicii statului în domeniul medicamentului, activității farmaceutice, circulației substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor și dispozitivelor medicale în scopul promovării și protejării sănătății publice prin asigurarea cu medicamente și dispozitive medicale de calitate, inofensive, eficiente si accesibile.

Potrivit art. 1 din cu Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, activitate farmaceutică este definită ca domeniu științifico-practic al ocrotirii sănătății, care include elaborarea medicamentelor, standardizarea, înregistrarea, producerea, prepararea, controlul calității, păstrarea, informarea, livrarea și eliberarea acestora populației, precum și conducerea întreprinderilor farmaceutice și a subdiviziunilor acestora, activități exercitate numai în cadrul întreprinderii farmaceutice, cu excepția cercetărilor în vederea elaborării și testării medicamentelor, efectuate în conformitate cu legislația în vigoare.

Astfel, activitatea farmaceutică este reglementată de prezenta lege și de alte acte legislative care vizează activitatea farmaceutică. (art.2 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993)

Temei pentru desfășurarea activității farmaceutice servesc licența și certificatul de acreditare eliberate conform Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și conform legilor speciale. Conform art. 6 alin. (7) din legea nominalizată: „Autoritatea emitentă (inclusiv autoritatea de licențiere) este obligată să acorde acte permisive tuturor solicitanților care îndeplinesc1 cerințele și condițiile stabilite expres de lege, în număr nelimitat, în ordinea înregistrării solicitărilor, cu excepția cazurilor în care: legea care reglementează activitatea licențiată/autorizată/certificată respectivă stabilește expres un număr limitat de acte permisive la nivel de țară sau regiune sau o formulă certă prin care poate fi identificat numărul-limită de titulari de acte permisive”.

Modul de solicitare, acordare, suspendare și retragere a actelor permisive prevăzute de prezenta lege pentru agenții economici se stabilește de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică.(alin. (3). art. 141 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993)

În acest context, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, în virtutea atribuțiilor sale funcționale, este obligată să respecte condițiile prevăzute de lege la eliberarea/reperfectarea licenței pentru genul „ activitatea farmaceutică”.

Este remarcabil faptul că Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică reprezintă o lege specială care reglementează domeniul specific, concret și anume cel farmaceutic, iar Legea nr. 160/2011 este una generală. Precizează că în cazul divergenței dintre o lege generală și una specială, vor fi aplicabile prevederile legii speciale.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (1) din Legea nr. 160/2011, „licența se acordă, se prelungește, se suspendă și se retrage în conformitate cu procedurile și regulile

stabilite de prezenta lege pentru actele permisive, cu excepția prevederilor specifice stabilite de prezentul capitol sau de legile care reglementează activitatea licențiată corespunzătoare”.

Or, prevederile art. 19 alin. (4), (5) din Legea nr. 1456/1993 stabilesc norme specifice care urmează a fi respectate de către deținătorii de licență pentru desfășurarea activității farmaceutice.

Prin cererea nr. C4933 82/2025 depusă la data de 01.12.2025, ce vizează reperfectarea licenței pentru activitatea farmaceutică în vederea includerii filialei noi amplasate pe adresa: mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc b în licență și eliberarea copiilor autorizate.

Dosarul depus a fost examinat ca solicitare de înființare a 1 unitate farmaceutică nouă și la evaluarea acestora au fost respectate toate procedurile operaționale și organizatorice prevăzute de actele normative în vigoare.

Așadar, la evaluarea criteriului geografic, s-a constatat că filiala preconizată pentru extindere pe adresa: mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc b, se intenționează a fi înființată Ia o distanță de 157 m de agentul economic SC Medikal Dent SRL, amplasat pe adresa: mun. Ceadîr- Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 9, nr 1. Acest fapt contravine prevederii art. 19 alin. (4) din Legea nr. 1456/1993, conform căreia: „Farmaciile (filialele) nou-fondate vor fi amplasate la o distanță de cel puțin 250 de metri (cale accesibilă) de la farmacia (filiala) existentă...".

În aceeași ordine de idei, la evaluarea criteriului demografic, în temeiul răspunsului oferit de Primăria mun. Ceadîr-Lunga, cu nr. 2113 din 21.10.2025, prin care s-a comunicat că populația în mun. Ceadîr-Lunga este de 18005 persoane, și de numărul de farmacii înregistrate (15 farmacii) conform Registrului de Licențiere a activității farmaceutice deținut de AMDM, or raportând numărul populației la numărul de farmacii, a rezultat că Ia o farmacie revine 1200 locuitori. Astfel, s-a constatat încălcarea prevederilor art. 19 alin. (5) din Legea nr. 1456/1993, conform cărora: „ în municipii, orașe, centre raionale și alte localități cu statut de oraș o farmacie se înființează la un număr de la 3000 până la 4000 de locuitori". Menționează că, potrivit art. 9 și art. 126 din Constituția RM, farmacia și activitatea farmaceutică nu este „comerț liber”.

Conform prevederilor art. 1 din Legea 1456/1993 „ activitatea farmaceutică este domeniu...a ocrotirii sănătății” și nu al comerțului. Art. 191 al aceleiași Lege, se legalizează farmacia (întreprinderea) ca „parte componentă a sistemului de sănătate cu drept și obligațiune de acordare a asistenței cu medicamente... și de prestare a altor servicii farmaceutice orientate spre beneficiul populației”, dar nu de exercitare a comerțului liber, iar în ce privește „...egalitatea tuturor în fața legii...”, normativele stabilite prin lege sunt legale pentru toți operatorii din piața farmaceutică, ele nu sunt diferențiate pentru diverși agenți economici, dar sunt unice pentru toți, respectând principiile de bază a autorizării activității de întreprinzător.

În concluzie consideră absolut eronată poziția reclamantei, aceasta exprimând afirmații cu caracter subiectiv, ceea ce ne întărește părerea că acțiunea înaintată împotriva AMDM este una neîntemeiată și nefondată. Este remarcabil faptul că Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică reprezintă o lege specială care reglementează domeniul specific, concret și anume

cel farmaceutic, iar Legea nr. 160/2011 este una generală. Precizează că în cazul divergenței dintre o lege generală și una specială, vor fi aplicabile prevederile legii speciale.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (1) din Legea nr. 160/2011, „licența se acordă, se prelungește, se suspendă și se retrage în conformitate cu procedurile și regulile stabilite de prezenta lege pentru actele permisive, cu excepția prevederilor specifice stabilite de prezentul capitol sau de legile care reglementează activitatea licențiată corespunzătoare".

Or, prevederile art. 19 alin. (4), (5) din Legea nr. 1456/1993 stabilesc norme specifice care urmează a fi respectate de către deținătorii de licență pentru desfășurarea activității farmaceutice.

Totodată, indică că, în corespundere cu Legea nr.160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, art. 129 „ termenul de valabilitate pentru licențele indicate în anexa nr. 1 compartimentul I pozițiile 1, 5-13 este de 5 ani"

Totodată această monitorizare, nu trebuie percepută de către antreprenori ca o tendință a statului de a stopa progresul economic, ci din contra, monitorizarea trebuie interpretată ca rolul de „arbitru", al statului în supravegherea respectării „regulilor legale de joc", de către antreprenori în practicarea activităților care necesită a fi licențiate. în cele din urmă, prin acest control statul, doar se asigură că anumite activități de importanță socială majoră practicate de antreprenori, sunt conforme întru totul cerințelor imperative ale legii.

În acest sens, în RM, legea cadru care stabilește lista activităților care sunt supuse licențierii, particularitățile și modul de obținere a actelor permisive, lista autorităților abilitate cu eliberarea actelor permisive (licențelor de activitate), condițiile de retragere suspendare, dar și alte particularități ale activităților supuse licențierii, reprezintă Legea RM nr.160 privind reglementare prin autorizare a activității de întreprinzător, adoptată la 22.07.2011 (în continuare - Legea nr. 160/2011).

Totodată, datorită diversității domeniilor care sunt supuse licențierii, legiuitorul prin diferite legi speciale, a stabilit care sunt particularitățile fiecărui domeniu de activitate supus licențierii, dar și care sunt condițiile necesare care trebuie să le întrunească solicitantul de licență pentru obținerea dreptului de a desfășura o anumită activitate supusă licențierii.

În acest sens, potrivit prevederilor Legii nr. 160/2011, unul dintre domeniile de activitate, care este supus licențierii îl reprezintă și activitatea farmaceutică.

Astfel, aferent Legii nr.160/2011, legiuitorul a instituit și o lege specială care reglementează procedura privind obținerea licenței în domeniul farmaceutic printr-o lege specială și anume Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456-XII din 25.05. în sensul prevederilor art. 1 din Legea nr. 1456/1993 activitate farmaceutică reprezintă un domeniu științifico-practic al ocrotirii sănătății, care include elaborarea medicamentelor, standardizarea, înregistrarea, producerea, prepararea, controlul calității, păstrarea, informarea, livrarea și eliberarea acestora populației, precum și conducerea întreprinderilor farmaceutice și a subdiviziunilor acestora, activități exercitate numai în cadrul întreprinderii farmaceutice, cu excepția cercetărilor în vederea elaborării și testării medicamentelor, efectuate în conformitate cu legislația în vigoare. De asemenea, potrivit prevederilor art.2 din legea prenotată, activitatea

farmaceutică este reglementată de prezenta lege și de alte acte legislative care vizează activitatea farmaceutică.

Consideră eronată poziția reclamantului, precum că datele utilizate de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în luarea deciziilor sale nu sunt veridice, iar acțiunea înaintată de către SRL „Prodiafarm" urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată și nefondată or aceasta se bazează pe afirmații cu caracter subiectiv.

Totodată, a indicat că, art. 218 lit. a) din Codul administrativ, menționează că examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții: a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege - în ședință închisă. Participanți la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă a solicitat, examinarea cauzei de contencios administrativ în formă scrisă și respingerea cererii reclamantului SRL „Prodiafarm" împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, cu privire la anularea Deciziei RC-523 din 02.12.2025, la cererea C493382/2025 depusă la data de 01.12.2025, ce vizează reperfectarea licenței pentru activitatea farmaceutică în vederea includerii filialei noi amplasate pe adresa: mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc b și eliberarea copiilor autorizate ale anexelor licenței, ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea judecătorului:

Examinând acțiunea reclamantului SRL "Prodiafarm", studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, judecătorul constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul

cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Conform art. 218 lit. a) din Codul administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții: a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art. 20 și art.189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. RC-523 din 02.12.2025 – este act administrativ individual emis în privința reclamantei SRL ”Prodiafarm”.

Judecătorul reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art. 17 din Codul administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Judecătorul menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamanta SRL ”Prodiafarm” este destinatarul actului administrativ contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”.

”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin.(1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în obligare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ. Or, obiectului acțiunii în obligare constă în obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Urmează a fi reținut că, decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. RC-523 din 02.12.2025, a fost contestată de către SRL ”Prodiafarm” cu cerere prealabilă la AMDM la data de 09.12.2025, iar la care a primit răspunsul nr. Rg02-000064 din 12.01.2026.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ privind anularea deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. RC-523 din 02.12.2025 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil a fost înaintată la data 14 ianuarie 2026, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul SRL ”Prodiafarm”.

Judecătorul a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de SRL ”Prodiafarm” nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii.

În speţă, din materialele dosarului judecătorul reţine că, SRL ”Prodiafarm” este deținătoarea licenței Seria A MMI nr. 002349 din 18.12.2023, valabilă până la 17.12.2028, cu genul de activitate ”Activitate farmaceutică”, eliberată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. (f.d.54)

La data de 01 decembrie 2025, SRL ”Prodiafarm” a depus cerere privind reperfectarea și eliberarea actului permisiv pentru desfășurarea activității farmaceutice la adresa: mun. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc. b, fiind anexate procura de împuternicire, actul permisiv emis anterior, diploma de absolvire a instituții superioare sau medii de specialitate în domeniul farmaceutic, contractul de locațiune, ordinul de angajare, Autorizația Sanitară pentru Funcționare, certificatul de perfecționare. (f.d. 71, 80-93)

La data de 02 decembrie 2025, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a emis Decizia de refuz nr. RC-523 în satisfacerea cererii C493382/2025 din 01.12.2025, privind reperfectarea licenței. În motivarea deciziei, a invocat temei de refuz în eliberarea actului permisiv solicitat neîncadrarea cererii în prevederile art. 19 alin. (4), (5) al Legii nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică. (f.d. administrativ 6)

La data de 09 decembrie 2025, SRL ”Prodiafarm” s-a adresat către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu cerere prealabilă prin care a solicitat anularea Deciziei nr. RC-523 din 02.12.2025 al AMDM și includerea în licența de activitate a subdiviziunii amplasate în mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga. str. Proezdnaea, 5, bloc. b. (f.d.75-76)

La 12 ianuarie 2025, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a emis decizia nr. Rg02-000064 pe marginea cererii prealabile din 09.12.2025, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. administrativ 7-8)

Potrivit art.126 alin.(1) din Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, licența se acordă, se prelungește, se suspendă și se retrage în conformitate cu procedurile și regulile stabilite de prezenta lege pentru actele permisive, cu excepția prevederilor specifice stabilite de prezentul capitol sau de legile care reglementează activitatea licențiată corespunzătoare.

În conformitate cu prevederile art.141 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, modul de autorizare a activităţii farmaceutice este stabilit de legislaţie. (2) Drept temei pentru desfășurarea activității farmaceutice servesc licența, eliberată conform prevederilor Legii nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și conform normelor speciale, și certificatul privind conformitatea cu bunele practici de fabricație a medicamentelor de uz uman (Good Manufacturing Practice), certificatul privind conformitatea cu bunele practici de distribuție a medicamentelor de uz uman (Good Distribution Practice) sau certificatul privind conformitatea cu buna practică de farmacie (Good Pharmacy Practice), denumite în continuare certificate privind conformitatea cu bunele practici. În sensul prezentului alineat: a) prin bunele practici de fabricație a medicamentelor de uz uman (Good Manufacturing Practice – GMP) se subînțelege sistemul de asigurare a calității medicamentelor care garantează că produsele sunt fabricate și controlate, în mod consecvent, în conformitate cu standardele de calitate corespunzătoare; b) prin bunele practici de distribuție a medicamentelor de uz uman (Good Distribution Practice – GDP) se subînțelege sistemul de asigurare a calității medicamentelor care garantează menținerea calității medicamentelor și/sau a substanțelor active la toate etapele lanțului de aprovizionare, de la depozitul producătorului până la farmacie sau până la prestatorul de servicii medicale; c) prin bună practică de farmacie (Good Pharmacy Practice – GPP) se subînțelege sistemul de asigurare a calității actului farmaceutic desfășurat de farmacii și orientat spre obținerea beneficiilor pentru sănătatea omului. (3) Modul de solicitare, acordare, suspendare și retragere a actelor permisive prevăzute de prezenta lege pentru agenții economici se stabilește de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de prezenta lege.

Așadar, alături de legea cu privire la activitatea farmaceutică este aplicabilă și Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, care în art.127 alin.(5) indică că, pentru fiecare filială sau subdiviziune separată a titularului de licenţă la care va fi efectuată activitatea în baza licenţei obţinute, titularului de licenţă i se eliberează copii autorizate de pe aceasta. Copiile confirmă dreptul filialei sau al subdiviziunii separate a titularului de licenţă de a desfăşura activităţi în baza licenţei obţinute.

Conform art. 128 alin.(2)-(3) din Legea nr.160/2011, în cazul în care titularul de licenţă creează o nouă filială sau subdiviziune separată care va desfășura activități conform licenței deținute ori în caz de lichidare a filialei sau a subdiviziunii separate a titularului de licenţă care a desfăşurat activităţi conform licenţei obţinute, acesta este obligat să solicite reperfectarea licenței în vederea ajustării corespunzătoare a informației cu privire la adresa filialei sau a subdiviziunii în cauză din anexa licenței. Licenţa reperfectată se eliberează pe acelaşi formular sau, după caz, pe un formular nou, ţinîndu-se cont de modificările indicate în cerere. Totodată, se eliberează copiile necesare de pe licenţă. În cazul în care licenţa reperfectată se eliberează pe un formular nou, autoritatea de licenţiere adoptă decizia privind recunoaşterea licenţei precedente ca fiind nevalabilă, introducînd modificările necesare în registrul de licenţiere cel tîrziu în prima zi lucrătoare după data adoptării deciziei.

Potrivit art.142 alin.(1)-(3) din Legea nr.1456 din 25.05.1993 în redacția la momentul adresării reclamantului cu cerere de reperfectare a licenței, pentru obținerea sau prelungirea licenței, solicitantul depune la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale: a) cererea în care se indică: denumirea, forma juridică de organizare, IDNO-ul întreprinderii sau al organizației ori numele, prenumele, adresa și IDNP-ul persoanei fizice solicitante; genul de activitate, integral sau parțial, pentru a cărui desfășurare se solicită licența; asumarea pe propria răspundere de către solicitantul de licență a responsabilității pentru respectarea condițiilor de licențiere la desfășurarea genului de activitate pentru care se solicită licența și pentru autenticitatea documentelor prezentate; b) copia actului de proprietate sau a contractului de locaţiune a imobilului unde se va desfăşura activitatea licenţiată; c) copiile diplomelor de absolvire a instituţiei superioare sau medii de specialitate în domeniul farmaceutic (după caz, certificatele de echivalare a diplomelor obţinute în străinătate, eliberate în modul stabilit); d) copia certificatului ce confirmă perfecţionarea continuă a cunoştinţelor; e) copiile ordinelor de angajare a conducătorilor unităților farmaceutice și filialelor acestora. La data înregistrării cererii și documentelor stabilite de prezentul articol pentru obținerea/reperfectarea licenței, autoritatea de licențiere înștiințează Agenția Națională pentru Sănătate Publică și Comitetul permanent de control asupra drogurilor (în cazul comercializării preparatelor stupefiante şi/sau psihotrope), pentru a se asigura (cu sau fără solicitarea unei vizite de control din partea Agenției Naționale pentru Sănătate Publică) de corespunderea condițiilor de activitate a solicitantului cu cerințele stabilite, pentru a solicita și a obține de la entitățile respective autorizațiile necesare desfășurării activității farmaceutice. În cel mult 10 zile lucrătoare de la data înștiințării, Agenția Naţională pentru Sănătate Publică transmite autorității de licențiere notificarea sau procesul-verbal de control privind rezultatele verificării efectuate, iar Comitetul permanent de control asupra drogurilor – copiile autorizațiilor/avizelor emise în urma controlului. În cazul în care Agenția Naţională pentru Sănătate Publică nu a inițiat un control în urma înștiințării și/sau nu a emis un proces-verbal de control, iar Comitetul permanent de control asupra drogurilor nu a emis, după caz, autorizația în decursul a 10 zile lucrătoare de la depunerea înștiințării, survine principiul aprobării tacite.

Judecătorul reține că, prin decizia de refuz a Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.RC-523 din 02.12.2025 s-a decis de a respinge cererea de reperfectare a licenţei pentru genul de activitate farmaceutică seria A MMI nr. 002349 din 18.12.2023-17.12.2028, eliberată titularului „PRODIAFARM" S.R.L., IDNO 1003600099857, adresa juridică: mun. Chișinău, str. Calea Orheiului, 103/3, iar ca temei pentru respingerea cererii fiind nerespectarea normelor de extindere a întreprinderilor farmaceutice, prevăzute de art.19 alin. (4), (5) al Legii nr.1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică (f.d. administrativ 6).

Așadar, din conținutul actului administrativ contestat nu rezultă lipsa documentelor imperativ impuse de lege, dar existența altor circumstanțe de fapt reflectate în art. 19 alin.(4), (5) al Legii nr.1456 cu privire la activitatea farmaceutică și anume: (4) Farmaciile (filialele) nou-fondate vor fi amplasate la o distanţă de cel puţin 250 de metri (cale accesibilă) de la farmacia (filiala) existentă şi la o distanţă de cel puţin 500 de metri (cale accesibilă) de la farmacia

existentă cu funcţie de preparare a medicamentelor extemporale. (5) Pentru înfiinţarea farmaciei se stabilesc normative demografice. Numărul de locuitori este dovedit prin adeverinţa eliberată de autoritatea administraţiei publice locale. În municipii, oraşe, centre raionale şi alte localităţi cu statut de oraş o farmacie se înfiinţează la un număr de la 3000 pînă la 4000 de locuitori.

Prin urmare, argumentele autorității publice pârâte, invocate ca temei de refuz se referă la nerespectarea cerințelor demografice și a celor geografice.

În acest sens, pârâtul face referire la scrisoarea nr. 2113 din 21.10.2025 expediată de Primăria mun. Ceadîr-Lunga potrivit căreia, în 2025 populația mun. Ceadîr-Lunga constituie18005 oameni. (f.d. administrativ 2), iar actul de constatare nr.C4493382/2025 din 01.12.2025 în care se indică că conform registrului de licențiere, la data de 02.12.2025 în mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga activează 15 farmacii. (f.d. administrativ 4)

Referitor la cerința geografică (distanța de cel puțin 250/500 de metri (cale accesibilă) de la farmacia (filiala) existentă), se reține că autoritatea publică a anexat lista farmaciilor și informația de pe portalul informațional e-Cadastru care nu confirmă distanța de la farmaciile existente (f.d. administrativ 3,5), iar existența anumitor farmacii pe anumite adrese, fără a identifica modalitatea și procedura utilizată de pârât, în urma cărora a calculat distanța prevăzută de lege și a stabilit că a fost încălcată ori omisiunea autorităților publice, nu poate fi interpretată în defavoarea reclamantului.

Important pentru autoritatea publică este art. 93 Cod administrativ care stabilește sarcina probațiunii și anume, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Lipsa unui mecanism capabil să înlăture orice dubii cu privire la controlul îndeplinirii cerințelor nu pot fi puse în seama solicitantului, de obligația statului fiind asigurarea mijloacelor de aplicare, astfel încât să nu fie admisă o ingerință disproporțională în drepturile petentului.

Totodată, legea nu specifică nici sfera de acoperire sectorială a locuitorilor, densitatea acestora pentru un sector în sensul persoanelor deservite, teritoriul din care se calculează numărul, actualizarea datelor numărului de locuitori și raportarea acestor date la momentul depunerii cererii, autoritatea competentă pentru actualizarea evidenței și colectarea acestor informații în teritoriu, periodicitatea actualizărilor, interacțiunea datelor statistice furnizate și corelarea acestor informații cu momentul introducerii cererii, precum și nici alte informații accesibile privind procesele demografice, inclusiv circulația populației într-un anumit teritoriu.

Așadar, prin decizia sa pârâtul a invocat nerespectarea anumitor prevederi legale de către reclamant, fapt ce urma a fi probat, deoarece ține exclusiv de sfera sa de activitate, însă a eșuat prin anexarea înscrisurilor nerelevante la dosarul administrativ.

Totodată, potrivit art. 6 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 160/2011, autoritatea emitentă (inclusiv autoritatea de licențiere) este obligată să acorde acte permisive tuturor solicitanților care îndeplinesc cerințele și condițiile stabilite expres de lege, în număr nelimitat, în ordinea înregistrării solicitărilor, cu excepția cazurilor în care: a) legea care reglementează activitatea licenţiată/autorizată/certificată respectivă stabilește expres un număr limitat de acte permisive la

nivel de țară sau regiune sau o formulă certă prin care poate fi identificat numărul-limită de titulari de acte permisive.

Judecătorul ajunge la concluzia că autoritatea publică pârâtă, la examinarea cererii reclamantului privind reperfectarea licenței pentru activitate farmaceutică, nu a ținut cont de legislația aplicabilă în acest caz – Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, fapt ce denotă ilegalitatea deciziei contestate.

În această ordine de idei, se atestă că pârâtul la emiterea actului administrativ contestat a admis abateri de la legislația în vigoare, iar argumentele reclamantei SRL ”Prodiafarm” pot fi reținute, deoarece aceasta interpretează corect normele de drept și situația de fapt, iar decizia și răspunsul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale se întemeiază pe o interpretare eronată a normelor de drept material, cu aprecierea juridică necuvenită a probelor, în conformitate cu competențele sale.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Prin urmare, aceste circumstanțe, impun soluția admiterii acțiunii reclamantei, cu anularea actelor administrative individuale defavorabile – decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. RC-523 din 02.12.2025 privind respingerea cererii S.R.L. "Prodiafarm" de a include în licența de activitate Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023, subdiviziunea amplasată în mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc. b și Decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile și comunicată prin adresa nr. Rg02-000064 din 12.01.2026 prin care cererea a fost respinsă și obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența de activitate a SRL „Prodiafarm” seria A MMI nr. 002349 eliberată la 18.12.2023 și să includă subdiviziunea (filiala) amplasată în mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc. b în licență cu eliberarea copiei autorizate.

În conformitate cu prevederile art. 219-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Prodiafarm”.

Se anulează decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. RC-523 din 02.12.2025 privind respingerea cererii S.R.L. "Prodiafarm" de a include în licența de activitate Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023, subdiviziunea amplasată în mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc. b și Decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile și comunicată prin adresa nr. Rg02-000064 din 12.01.2026 prin care cererea a fost respinsă.

Se obligă Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența de activitate a SRL „Prodiafarm” seria A MMI nr. 002349 eliberată la 18.12.2023 și să includă subdiviziunea (filiala) amplasată în mun. Ceadîr-Lunga, or. Ceadîr-Lunga, str. Proezdnaea, 5, bloc. b în licență cu eliberarea copiei autorizate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Judecătorul **Cristina Panfil**
Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani)